

BİLGİÇLİĞİN KIBİRİ İLE DEĞİL YALINLIĞIN ALÇAKGÖNÜLLÜĞÜ İLE

Ecz.Sabih Tekin Çağlar
(TEB Genel Sekreteri)

Kişisel ve kırık mutluluklar uğruna toplumsal uğraşılardan vazgeçilmesi kolaycı bir yaklaşım ve bireyin toplumdaki kendinden vazgeçmesinin farklı biçimde ifadesidir. İnanılan kavramların gerçekleştirilmesi için savunulanların sınanması gereklidir. Bireyin yapılması gerekenlerin zamanında fazlası ile yapıldığı söylemiyle kendini avutması toplumsal mücadeleden kaçışın ve yalınlığın daha değişik bir yöntemidir.

Kendi hakkında düşüncesi olmayanların bir düşünce uğruna savaşması, yapılabilecek en tehlikeli şeydir. Bireylerin kendi varlıklarının ne kadarına sahip olduklarını gerçek anlamda sorgulamak bireyleri ve o bağlamda toplumları da doğru noktaya taşıyacaktır. Mutluluğun tek başına yaşanamayacağı ve başarının da tek başına tanımlanamayacağı gibi.

Kokuşmuş yapıları düzeltmek için birilerinin bir köşeden başlamaları vazgeçilmez, evrensel gerçektir. Ancak, karşı çıkmak için önce sorunu doğru tanımlamak, sonra da çözüm yöntemlerini ortaya koymak gerekir. Çözüm yöntemlerini ortaya koyabilmek ise yaratıcılıkla varolur. Yaratamayan ve yaşatamayan bir hiçliğe uzun uzun ağıtlar yakmakla, yaşama yarışında bir boşlukta kalmakla nereye kadar gidebilebilir. Sorunları kavrama, anlayış ve doğru tavır bilgiçliğinin kibiri

ile değil yalınlığın alçakgönüllüğü ile yaşama geçer.

Yaşamın en güzel anları, bireyler başka şeylere bakarken, başkaları ile uğraşırken kayıp kurtulur avucun içinden.

Ölüm korkusu, gençken ruhun canlılığı ile yaşlıyken ise vücudun yorgunluğu ile aşılmakta.

Yeryüzü, bir vampire benzetilir. Kanın tadını bir kez aldı mı yeniden, daha tazesini ve çoğunu arzuluyan bir vampire.

Su, umursamadan akar kendi kanalında, kanaldan akarken bir şeylerini yitirdiğini bilerek eski yolundan aynı ivme ile akmayı başaramaz, o akış sürecekte, su aynı su olarak kalmalı.

Toprak, durmadan üretir her ne kadar duran görünüyorsa da. Evreni örter dışarıdan gelen darbelere karşı sonsuz dayanıklı, içinde sakladığı özüne umarsız geçiren.

Bireyler toprağın birer parçası olduğundan toprağa yapılan her darbeyi bedeninde hisseder, suyun önüne çekilen seti soluksuz kalmak kabul eder, yeryüzüne ise damarındaki kanın tümünü vermeye hazırdır.

Birey, ağacın altında oturduğunda birey değil ağaç olmalı, ormanda orman, nehirde çığ tanesi, insanlar arasında insan olmalı. Anılmaya değer bir varlık olmalı ve öyle kalmalı.